

दा० रा०

॥४॥

प्रजाहिते पुत्रं कृत्वा तंनियुज्य अनुमान्य कृतानुमतिकान्कृत्वा ॥ १० ॥ राज्यार्हत्वं पुत्रस्य दर्शयति ॥ अनुजातइति ॥ मत्संबंधिसर्वगुणविशिष्टो जातइत्यर्थः ॥ इत्थं भूनाख्यानविषयेऽनुःकर्मप्रवचनीयइति मामितिद्वितीया स्ववृत्तिगुणाधिकगुणवत्तामप्याह पुरंदरेति ॥ ११ ॥ पुष्येण युक्तं चंद्रमिव सर्वकार्यसिद्धिदक्षं यौवराज्ये तत्पदे प्रातः नियोक्तास्मीति लट् ॥ पुंगवं श्रेष्ठं ॥ १२ ॥ सवोयुष्माकं राजा अनुरूपोयोग्यः ॥ येन राज्ञा नकेवलं यूयमेव नाथवंतोऽपि त्रैलोक्यमपि नाथवत्तरं ॥ एव प्रभावो रामइतिभावः ॥ १३ ॥ श्रेयसा प्रशस्ततरेण रामेण महींसंयोज्ये राज्याभिषेकद्वारेणेत्यर्थः ॥ एवंसति तस्मिन्सुते तत्पालनभारं निवेश्य गतक्लेशो भविष्यामि ॥ १४ ॥

सोहंविश्राममिच्छामिपुत्रं कृत्वा प्रजाहिते ॥ सन्निरुष्टानिमान्सर्वाननुमान्यद्विजर्षभान् ॥ १० ॥ अनुजातो हि मांसवैर्गुणैः श्रेष्ठो ममात्मजः ॥ पुरंदरसमो वीर्यशमः परपुरंजयः ॥ ११ ॥ तंचंद्रमिव पुष्येण युक्तं धर्मभृतांवरं ॥ यौवराज्ये नियोक्तास्मि प्रातः पुरुषपुंगवं ॥ १२ ॥ अनुरूपः सवो नाथो लक्ष्मीवान् लक्ष्मणाग्रजः ॥ त्रैलोक्यमपि नाथेन येन स्यान्नाथवत्तरं ॥ १३ ॥ अनेन श्रेयसा सद्यः संयोज्येह मिमांमहीं ॥ गतक्लेशो भविष्यामि सुते तस्मिन्निवेश्य वै ॥ १४ ॥ यदिदं मे नुरूपार्थं मया साधु सुमंत्रितं ॥ भवंतो मे नु मन्यंतां कथं वाकरवाण्यहं ॥ १५ ॥ यद्यप्येषाममप्रीतिर्हितमन्यद्विचिंत्यतां ॥ अन्यामध्यस्था चिंता तु विमर्दाभ्यधिकोदया ॥ १६ ॥ इतिब्रुवंतं मुदिताः प्रत्य नंदन्नृपानृपं ॥ दृष्टिमंतं महामेघं नंदत इव बर्हिणः ॥ १७ ॥ मे इदं अभिषेकरूपं कार्यं यत् यदि मया साधु सुमंत्रितं भवतामनुरूपार्थं अनुकूलप्रयोजना बहंच तदा भवंतो मे मम अनुमन्यतां अनुमतिप्रयच्छंतु ॥ हर्षयुक्तत्वाद्भक्तुरस्मच्छब्दपौनरुक्त्यमदोषाय ॥ इतोतिरिक्तं वा कथं केन प्रकारेण किंकरवाणि तद्वदं त्विति शेषः ॥ १५ ॥ ननु त्वदधिकः कोहिताहितविचारसमर्थोत आह ॥ यद्यपीति ॥ एषा चिंता यद्यपि मम प्रीतिस्तद्विषया तथापि अन्यद्वितं यद्यस्ति तदा विचिंत्यतां ॥ यतो मध्यस्थानां रागद्वेषहीनानां चिंतानु विचारस्तु तद्वतां चिंतापेक्षयाऽन्या विलक्षणा तदेवाह विमर्देन पूर्वापरपक्षसंघर्षेणाभ्यधिकोदया अधिकार्थप्रादुर्भाववती ॥ १६ ॥ दृष्टिमंतं महामेघं दृष्ट्वा नंदतो बर्हिण इव मुदितानृपानृपंप्रत्यनंदन् प्रशंसापूर्वमंगीचक्रुः ॥ १७ ॥

अ० का०

॥४॥